

Pamięci sprawiedliwych

11.04.2018 15:23 Edyta Glińska

kategoria: **Tożsamość i tradycja**

Sto lat niepodległości

Miasto

W ramach projektu „Łódzkie Drogi do Niepodległości” zaprezentowano dwie postacie wybitnych Łódzian: Jana Karskiego i Juliana Grobelnego. Obaj w czasie drugiej wojny światowej mieli duże zasługi w dziele ratowania Żydów i otrzymali tytuł Sprawiedliwym Wśród Narodów Świata.

Przy pomniku „Żegoty” w Parku Ocalałych odbyła się lekcja historii, na której młodzi ludzie dowiedzieli się o martyrologii Żydów polskich i sposobach ratowania ich przed niemieckimi okupantami.

Przed pomnikiem „Żegoty” oraz przy tabliczce upamiętniającej Juliana i Helenę Grobelnych zapalono znicze.

Julian grobelny zanim zasłużył się jako działacz Żegoty, w czasach młodości był działaczem

niepodległościowym, a także pracownikiem Magistratu Miasta Łodzi.

11 listopada 1918 roku w Łodzi jako członek PPS brał udział w rozbrajaniu Niemców. Następnie w latach 1919 - 1921 brał udział w II i III powstaniu śląskim.

Od 1922 roku pracował w Magistracie Miasta Łodzi, w Wydziale Opieki Społecznej, który prowadził opiekę nad ubogimi i potrzebującymi pomocy łodzianami.

W 1929 roku powierzono mu kierownictwo Domu Pracy Wydziału Opieki Społecznej. Magistrat m. Łodzi prowadząc różne próby walki z żebractwem przy przytułkach noclegowych stworzył Domy Pracy, osobno dla mężczyzn i dla kobiet. Do tych domów przyjmowane były osoby, które chwilowo utraciły zdolność do pracy lub nie miały dachu nad głową.

Po agresji niemiecko-rosyjskiej w 1939 r. zaangażował się w pomoc ofiarom wojny w ramach PPS-WRN. W grudniu 1942 r. delegowany był do Rady Pomocy Żydom „Żegota”. 12 stycznia 1943 r. został wybrany jej przewodniczącym. Poświęcił się głównie kwestii ratowania dzieci oraz działalności propagandowej. Zwalczał szmalcowników, domagał się zarządzenia, grożącego szantażystom karą śmierci. By nie narażać łączniczek, sam często przewoził dokumenty i pieniądze. Zorganizował grupę lekarską dla podopiecznych. Kierował największą w RPŻ siatką współpracowników. Najbliższą współpracowniczką była jego żona Helena, ps. „Halina”.

Pod koniec życia sprawował urząd starosty powiatowego Mińska Mazowieckiego. Zmarł 5 grudnia 1944 z powodu gruźlicy. Został pochowany na cmentarzu w Mińsku Mazowieckim.

W 1987 roku Julian Grobelny, wraz z żoną Heleną, pośmiertnie otrzymali tytuł Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata. Również na jej grobie, na cmentarzu na Mani złożono wiązanek kwiatów.

